

ת"פ 27873/07/19 - מדינת ישראל נגד ג' ס'

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 27873-07-19 מדינת ישראל נ' ס'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ג' ס'

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן ובו שתי עבירות של **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שתי עבירות של **תקיפה**, לפי סעיף 379 לחוק, ושתי עבירות **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק,

2. **בהתאם לכתב האישום המתוקן**, הנאשם והמתלוננת, גב' ע' ס', הנם בני זוג, להם חמישה ילדים משותפים שהתגוררו יחדיו בבית ב-....

בהתאם לאישום הראשון, בתאריך 4.12.18, בשעה 23:15 לערך, בבית, התגלע ויכוח בין הנאשם ובין המתלוננת על רקע כלכלי. הנאשם החל לצעוק על המתלוננת ולאיים עליה בכך שאמר לה לא להתקרב לחשבון ולא למשוך כסף אחרת יהרוג אותה וישבור לה את הידיים, תוך שהכה בארון שהיה בחדר, באמצעות ידיו. לאחר שקילל הנאשם את המתלוננת וקרא לעברה "שרמוטה", התערב בנם, ב', יליד 1999, ושאל את הנאשם למי קרא שרמוטה? אז, תקף הנאשם את ב' במכה באמצעות מצחו, באפו. המתלוננת התערבה וצעקה על הנאשם כי לא יכה את בנם, ובתגובה תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לפניה.

לפי האישום השני, כשנה עובר לאירוע הנ"ל, במועד שאינו ידוע, בבית, על רקע ויכוח בין הנאשם ובין המתלוננת, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה כי יקבור אותה, וסטר לה בפניה.

בהתאם לאישום השלישי, כשנה וחצי עובר לאירוע המצוין באישום הראשון, במועד שאינו ידוע, על רקע ויכוח בין הנאשם ובין בתו ג' ס', ילידת 1996, תקף הנאשם את ג' בכך שסטר לפניה.

3. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו. בישיבות ההוכחות העידו המתלוננת, והבן ב'. בהמשך, ביום 31.1.21 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שתוקן כאמור, ונקבע כי הצדדים יטענו לעונש באופן חפשי.

ביום 12.4.21 הודיעו הצדדים על הסכמתם להפנות את הנאשם לממונה על עבודות שירות לקבלת חוות-דעת בעניינו.

עוד יצוין, כי הנאשם גם הופנה לבדיקת התאמה לתכנית בית-משפט קהילתי, אך נמצא כמי שאינו מתאים להשתלב בה.

טיעונים לעונש

ביום 25.10.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישו טיעוניהם בכתב, ואילו ב"כ הנאשם טען בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

4.

ב"כ המאשימה ביקשו מבית-המשפט לקבוע מתחם עונש הולם שינוע בין מאסר על-תנאי ובין 6 חודשי מאסר בפועל, לכל אחד מאירועי כתב האישום, וביקשו להטיל על הנאשם עונשי מאסר בפועל, ברף התחתון-אמצעי של כל אחד ממתחמי הענישה, במצטבר, בצירוף מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות וקנס. נטען, כי אירועי כתב האישום מלמדים על התנהלות הנאשם, שהטיל מורא על בני ביתו, נקט באלימות פיזית ומילולית כלפי אשתו וילדיו, ופגע בכך בערכים מוגנים של פגיעה בכבודו ובגופו של הפרט, ובעיקרון השמירה על התא המשפחתי מוגן מפני אלימות. צוין כי בתי המשפט קבעו שיש להטיל עונשים מחמירים על מבצעי עבירות אלה. נטען עוד כי העובדה שמעשי האלימות היו מלווים באיומים מלמדת על הלך הרוח של הנאשם ועל המסוכנות הנשקפת ממנו.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הוזכר כי אין לנאשם עבר פלילי, והוא הודה במעשים ונטל אחריות, לאחר שהחל להתקיים דיון הוכחות ראשון, ובכך חסך זמן שיפוטי. התבקשתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני גבוה של מתחם העונש בצירוף ענישה נלווית, לרבות פיצויים.

טיעוני ב"כ הנאשם

5.

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט להציב את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, יהא המתחם אשר יהא, ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד. נטען, כי מעשי הנאשם מצויים ברף תחתון של חומרה, שכן מדובר באירועים נקודתיים, העבירות שביצע קלות והן לא הותירו כל נזק בגוף או בנפש.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען, כי הנאשם יליד 1967, נעדר עבר פלילי. כיום, בני הזוג מתגוררים בנפרד, שניים מילדיהם המשותפים של בני הזוג מתגוררים עם האם, כאשר שני הילדים הצעירים מצויים בחזקת אביהם, והוא המפרנס העיקרי של המשפחה שכן הוא משלם מזונות לילדיו. מצבו הרפואי של הנאשם כבי רע, הוא מוכר כנכה ע"י המל"ל בשיעור של 100% לאחר שנפגע בתאונת עבודה. הודאתו באה לאחר שמיעה חלקית של ההוכחות, מתוך רצונו לשמור על שלמות המשפחה ולמנוע את הפגיעה בילדיו. בין הנאשם ובין המתלוננת עדיין מתקיים הליך בבית המשפט לענייני משפחה.

באשר לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, נטען כי אמנם מצבו הרפואי של הנאשם התדרדר, והוא נעזר בקביים לשם הליכה, ולא יוכל לבצע עבודות שירות. ב"כ הנאשם טען כי ניתן לאזן את הקולה שבענישה לה טען, בהטלת פיצוי כספי לבני משפחתו.

6. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הוא מתקיים מקצבת נכות בסך ₪ 5,000, כי שניים מילדיו מתגוררים עמו, והוא מתקשה לשאת בהוצאות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. ב"כ המאשימה ביקשה מבית-המשפט לקבוע שלושה מתחמי ענישה הולמים, לשלושת אירועי כתב האישום, אך טענה למתחמי ענישה זהים ביחס לכל אחד משלושת האישומים שבכתב האישום המתוקן. סברתי כי אף שהאישומים מתייחסים לאירועים שהתרחשו בנקודות זמן שונות, ניתן וראוי לקבוע בגינם מתחם עונש הולם אחיד וכולל, אשר יתייחס לריבוי המעשים והנסיבות, וכן לריבוי הנפגעים מהן - בת זוגו, בנו ובתו של הנאשם. מדובר בעבירות אלימות בעלות מאפיינים דומים ואף זהים, שנעברו על ידי הנאשם בנקודות זמן שונות, כלפי בני משפחתו. לפיכך, קיים בין כלל העבירות המנויות בכתב האישום קשר ענייני הדוק, זאת בהתאם למבחנים שנקבעו על-ידי בית-המשפט העליון בע"פ 4910/13 **אחמד בניג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.14).

הערכים החברתיים הנפגעים

8. הערכים המוגנים בעבירות אלימות, תוך דגש על אלימות כלפי בן משפחה, הנם הגנה על כבוד האדם של הפרט, שלמות גופו, שלווה חיו, ביטחונו האישי והאוטונומיה על גופו. עבירות אלימות המתבצעות במערכת משפחתית או זוגית, פוגעות בזכותו של אדם להיות מוגן מפני אלימות מצד הקרובים לו ביותר. ישנו צורך בהגנה מיוחדת במקרה של עבירות בתא המשפחתי, המתרחשות בחדרי חדרים, כשהן רחוקות מעיני הרשויות, בדרך המעצימה את המסוכנות. ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 **שמריז נ' מדינת ישראל** (14.3.18):

עמוד 3

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15).

עבירות האיומים שביצע הנאשם פוגעות אף הן בכבוד הפרט, בשלומו, בביטחונו האישי, בשלוות נפשו, וביכולתו לנהל שגרת חייו ללא חשש ומורא מפני פגיעה בו.

נסיבות ביצוע העבירות

9. כתב האישום המתוקן מתאר שלושה אירועי אלימות, במהלכם הפנה הנאשם אלימות כלפי בני משפחתו, לעיתים תוך הפניית איומים, וזאת בשלוש הזדמנויות שונות, בין השנים 2016 ל-2018.

העבירות בוצעו כלפי בת זוגו של הנאשם ואם ילדיו, וכן כלפי בנו וביתו של הנאשם.

האלימות כלפי בת הזוג כללה תקיפה בסטירה בשני מקרים, באחד מהמקרים גם תפיסה בכתפיים, תוך כדי יכוח והשמעת מילות איום וקללות, ותוך הלימה בחפצים באופן אלים, אך ללא גרימת נזק.

במקרה אחד סטר הנאשם לבתו הקטינה.

האלימות כלפי הבן, כללה נגיחה באפו באמצעות מצחו, כתגובה לכך שהבן נרתם לסייע לאמו מול אביו.

המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן מצביעים על הנאשם כמי שכשל פעם אחר פעם בהפניית אלימות כלפי הקרובים אליו ביותר, בהשמעת איומים וקללות, וביצירת אווירה מתוחה בביתו שלו. במהלך שמיעת ההוכחות בתיק, ולאחר שמיעת עדויות המתלוננת ע' והמתלונן ב', התרשמתי לחיוב מן המתלוננים, אשר שיתפו בכנות לגבי הקשיים אותם חוו בשל יחס מנוכר שתלטני ואלים מצדו של אב המשפחה. במרכז הדברים עמדו גם טענות לגבי שליטה כלכלית של הנאשם באשתו, ובניסיונותיו להצר צעדיה. בטרם הודע הסדר הטיעון, התרשמתי מדברי המתלוננים לגבי אופיו הנוקשה של הנאשם, ותפיסותיו המקובעות והשמרניות ביחס לתפקידיהם של בני המשפחה.

10. קשה להלום את טענת ב"כ הנאשם כי המעשים לא גרמו לנזק כלשהו, פיזי או נפשי. הפניית אלימות

מצד אדם כלפי קרוביו, גם אם לא גרמה לנזקים פיזיים נראים לעין, פוגעת קשות בנפשו של נפגע העבירה, מותירה בה זיכרון כואב ושלילי, וכן פוגעת במרקם היחסים הראוי בין הקורבן ובין הפוגע. אמנם, מדובר בנזקים שקיים קושי לכמתם ולהגדירם במדויק, אך הם מנת חלקם של קורבנות אלימות, ואין הדבר מחייב הוכחה מיוחדת. במקרה דנן, ניתן להתרשם מן הנזקים להם גרם הנאשם במעשיו ובהתנהלותו, מן המידע שהובא בפניו ולפיו בני הזוג נפרדים ומצויים בהליכי גירושין, וכן מן הנתק הקיים בין הנאשם ובין ילדיו הבוגרים, נפגעי העבירות, עליו דיווח הנאשם.

11. עוצמת האלימות בה נקט הנאשם לא הייתה קשה וחמורה, אך האיומים שהשמיע בשתי הזדמנויות שונות כלפי המתלוננת, כוונתו לפגיעה בחייה ובשלמות גופה, וטמונה בהם חומרה רבה, שעה שלוו במעשים אלימים.

לזכות הנאשם יצוין כי מדובר במעשים שהנם, כעולה מכתב האישום המתוקן, נעדרי תכנון מוקדם, ואין מדובר בעבירות אלימות מהחמורות שבסרגל עבירות האלימות במשפחה.

עמדת המתלוננת לעונש לא הובאה, ואולם התרשמתי ממנה, כאמור, בעדותה שניתנה במלואה בטרם ההודאה, בה העידה בכאב והותירה רושם חיובי ביותר.

הפגיעה בערכים המוגנים מצויה אפוא ברף אמצעי של חומרה.

מדיניות הענישה הנוהגת

בעבירות אלימות ואיומים כלפי בני משפחה, שנעברו בנסיבות דומות, הטילו בתי המשפט עונשים בטווח רחב, בהתאם לנסיבות המעשה והעושה.

12. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת:

א. רע"פ 2486/19 מואיד נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.19), המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים, בארבעה אירועים. למתלוננת נגרמו נזקים גופניים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר, והוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס וצו מבחן למשך שנה. ערעור המדינה על קולת העונש לבית-המשפט המחוזי התקבל, והוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.18), המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע בשלושה אישומים, בעבירות של אימים, הפרת הוראה חוקית ותקיפה חבלנית של בת זוג בסטירה לפניה. נגזרו חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נוספים. ערעור

ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16)- שם המבקש הורשע באלימות זוגית במסגרת אירוע יחיד, בעל מספר שלבים, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה הניתן לריצוי בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל, בהעדר חרטה ובהתחשב בהעדר עבר פלילי מהעת האחרונה ובנתק ביחסי המבקש עם המתלוננת. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. ע"פ 4800/12 יואב סלומון נ' מדינת ישראל (12.2.13) - המערער הורשע בבית-המשפט המחוזי, על-פי הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, במספר הזדמנויות. בית-המשפט המחוזי הטיל עליו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ו-12 חודשי מאסר על-תנאי. ערעורו לבית-המשפט העליון נדחה.

ה. רע"פ 1526/13 שלמה בוחנה נ' מדינת ישראל (4.4.13), המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בתקיפת בת זוגו, לאחר שהצמיד אותה לקיר, דחף אותה לעברו ואחז בצווארה. למבקש לא היה עבר פלילי. הוטלו 45 ימי מאסר בעבודות שירות, וחמישה חודשי מאסר על-תנאי.

ו. רע"פ 7951/10 גוני ניב נ' מדינת ישראל (2.11.2010), הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים שבוצעו באמצעות סכין, באירוע יחיד.

ז. רע"פ 3255/09 יוסי אבי דהן נ' מדינת ישראל (6.7.09), המבקש הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש בשני כתבי אישום. באחד מהם הורשע לאחר שמיעת ראיות ובשני בעקבות הודאתו. הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ח. רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.19), שם המערער הורשע בשורה של עבירות איומים, הטרדה ופגיעה בפרטיות, כלפי בת זוג לשעבר, לתקופה של חודשיים. האיומים היו איומים קשים לפגוע בגופה, באמה, ברכושה ואף איים לרצוח אותה. בית-המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר למשך מספר חודשים ובין 15 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ט. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות. חרף עברו הפלילי הנקי, קבע בית-המשפט

המחוזי בערעורו, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית- המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם.

י. עפ"ג (מרכז) 52083-12-10 **קפ"ש נ' מדינת ישראל** (2.2.2011) - המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת איומים לאחר שאיים על חיי גרושתו בפניה. לחובתו עמד עונש מאסר על- תנאי בן תשעה חודשים, והעבירה הנוכחית בוצעה מיד לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות בתיק קודם. בית-משפט קמא סבר כי אין מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את הארכת המאסר המותנה. **הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, הופעל המאסר המותנה בן תשעה החודשים בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל ירצה המערער תשעה חודשים, וכן הוטל מאסר על-תנאי.** בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור.

13. ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין העונש. ניתן לעיין גם בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 5431/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.8.15), המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, הפרת הוראה חוקית ואיומים, בשורה של מעשי אלימות ואיומים לאורך תקופה ממושכת. המבקש, ללא עבר פלילי, נטל אחריות, החל בהליך טיפולי, ותסקיר שירות המבחן המליץ על שיקומו. **בית-המשפט קבע כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם, והטיל על המבקש צו מבחן, מאסר על-תנאי, פיצוי והתחייבות.** לצד זאת, הרשעתו הותרה על כנה, בהעדר הוכחת נזק קונקרטי. ערעור ובקשת רשות ערעור שהתייחסו לשאלת ביטול ההרשעה בדיון - נדחו.

ב. ת"פ (מח' ת"א) 4601-03-18 **מדינת ישראל נ' ארקלוב** (4.3.21) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפת בת זוג, אשר בוצעו בשתי הזדמנויות, לאחר שמיעת ראיות. נקבע, כי מעשי האלימות אינם ברף גבוה של חומרה, וכי מתחם העונש נע בין 2 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 10 חודשי מאסר. הוטלו, בהתחשב בהערכת סיכון נמוכה מצד שירות המבחן, וחזרת יחסי בני הזוג למסלול תקין, **3 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי.**

ג. ת"פ (ת"א) 7344-08-15 **מדינת ישראל נ' פרטוש** (17.7.18) - הנאשם הורשע בעבירות אלימות ואיומים אותן ביצע כלפי אמו ואחותו. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 18 חודשי מאסר בפועל, והוטלו בחריגה משיקולי שיקום צו מבחן, צו של"צ, ומאסרים מותנים - לאחר שהנאשם השתלב בהצלחה בהליך טיפולי, והתקבלה המלצה חיובית מאת שירות המבחן בעניינו.**

ד. ת"פ (פ"ת) 19392-05-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.2.20) הנאשם הורשע בשתי עבירות אלימות אותן ביצע כלפי אשתו ואם ילדיו, בשני אירועים שהתרחשו בהפרש של מספר חודשים זה

מזה. במקרה אחד הכה אותה באגרוף על רקע ויכוח, ובמקרה אחר כעס עליה וקרע את בגדיה מגופה, לרבות בגדיה התחתונים. ב"כ המאשימה הצהירה כי עמדת המאשימה הנה להטלת מאסר בעבודות שירות. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.** לאחר שהנאשם השתלב בהצלחה בהליך טיפולי פרטי, שלא באמצעות שירות המבחן, והמטפל העיד בפני בית-המשפט כי ישנה התקדמות חיובית ממשית ביחסי בני הזוג ובהתנהלות הנאשם, **הוטלו מאסר על-תנאי והתחייבות בלבד.**

14. לנוכח כל שפורט לעיל, ובהתחשב במכלול המעשים המיוחסים לנאשם ובריבוי נפגעי העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות, למכלול עבירות כתב האישום המתוקן - נע **בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל, כשמאסר ברף התחתון ניתן, בנסיבות המתאימות, לריצוי בעבודות שירות.**

העונש המתאים לנאשם

15. מדובר בנאשם, בן 54, בהליכי פרידה מן המתלוננת, ואב לחמישה ילדים, מהם שניים קטינים המתגוררים עמו.

הנאשם הודה במעשים לאחר תיקון כתב האישום, במסגרת הסדר טיעון. הודאתו באה לאחר תחילת שמיעת הראיות בתיק, אך בכל זאת תרמה לחיסכון זמן ציבורי וכן היא חסכה את עדות הבת המשותפת, אך לא את עדות המתלוננת, אף לא את עדות בנו של הנאשם.

אין לנאשם עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים.

16. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סובל מבעיות בריאות קשות, וממצב כלכלי ירוד, וכי אין באפשרותו לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הציג בפני אישור זכאות לקצבת נכות מהמל"ל, לפיו נמצא הנאשם זכאי לקצבת נכות בדרגת אי כושר בשיעור של 100%, אישור מרופא תעסוקתי על העדר אפשרות לעבוד בעבודה בעלת אופי פיזי הכרוכה במאמץ גופני, אישור על כך שבתו זכאית אף היא לקצבת נכות, ומסמכים רפואיים נוספים המלמדים על מצבו הבריאותי המורכב של הנאשם.

חוות-דעת הממונה שהתקבלה בעניינו של הנאשם מציינת כי בשל אי הסכמתו לשאת בעונש מאסר באופן זה, הוא אינו ניתן להשמה במסגרת זו.

אף אנוכי התרשמתי במישורין, במהלך הדיונים בתיק זה, ממצבו הבריאותי הרעוע של הנאשם. ניתן היה להתרשם כי הנאשם סובל מכאבים, ומתקשה בתפקוד יום יומי, עד שבאחד מהדיונים נאלץ לשכב על אחד הספסלים שבאולם.

17. אלמלא מצבו הרפואי החריג של הנאשם שבפניו, היה מקום להטיל עליו עונש הכולל רכיב של מאסר לריצוי בעבודות שירות, שישקף את חומרת העבירות אותן ביצע ואת הפגיעה לה גרם במעשיו, ומאידך את הודאתו ואת העדרו של עבר פלילי קודם. אולם, משנמצא הנאשם בלתי כשיר לריצוי עונש מאסר בדרך זו, סברתי כי אין זה ראוי, לנוכח נסיבותיו האישיות בכלל, ובכללן היותו משמורן לשני ילדיו הצעירים, ומצבו הרפואי החריג בפרט, להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית.

אמנם, הלכה היא כי מצב רפואי קשה אינו מהווה חסם מפני השתת מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג וברית. ראו למשל: ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.15), הידוע כעניין **לופוליאנסקי**, דנ"פ 623/16 **פינטו נ' מדינת ישראל** (8.2.16), רע"פ כהן נ' מדינת ישראל (11.2.16). אולם, כאשר נמצא הנאשם בלתי כשיר לריצוי עבודות שירות, קיים לבית-המשפט שיקול דעת בהשתת ענישה הולמת, בהתחשב בנתון זה. באחד המקרים, קבע בית-המשפט העליון;

"ככלל, 'על הממונה על עבודות השירות לעשות את כל המאמצים האפשריים על מנת למצוא שיבוץ מתאים לכל נאשם שנמצא מתאים לרצות את עונשו בדרך זו' (ע"פ 5283/11 האמור). כאשר נמנע מן הממונה למצוא לנאשם שיבוץ מתאים, הדבר עשוי להוביל את בית המשפט לבחור ב'חלופה עונשית אחרת שאינה בהכרח תואמת את האיזון המקורי והראוי של שיקולי הענישה' (ע"פ 10292/06 האמור), ואין ספק כי מתוצאה כזו יש להימנע ככל האפשר" (רע"פ 3667/14 קובי קרדי נ' מדינת ישראל (1.6.14)).

האיזון הראוי במקרה דנן, במסגרת שיקולי הענישה והצבת עונשו של הנאשם במתחם העונש ההולם שנקבע, מחייב הימנעות מהשתת רכיב של מאסר בפועל, והשתת רכיב מאסר שהיא כולו על-תנאי, תוך הטלת רכיב של פיצוי הולם לכל אחד מנפגעי העבירות. רכיב הפיצוי, אשר יש להטילו במקרה זה כרכיב עונשי הולם, ולשם הקלת הנזק לאשת הנאשם, בנו ובתו, יהיה כעת מכביד יותר, לשם איזון הענישה הקלה, שאינה כוללת כל רכיב של מאסר בפועל עקב חולניותו של הנאשם.

סוף דבר

18. **לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 6 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת אלימות מסוג עוון או פשע כלפי בן משפחה, לרבות עבירת איומים.

ב. הנאשם יישלם פיצויים כדלקמן:

פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלוננת גב' ע' ס'.

פיצוי בסך 3,000 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירות - ילדיו ב' ס' וג' ס'. סכום הפיצוי ישולם תוך 120 יום, ויועבר לנפגעי העבירות על-פי פרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית-המשפט בתוך 7 ימים מהיום.

ג. הנאשם יתחייב שלא לעבור כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע כלפי בן משפחה, במשך 3 שנים מהיום, ואם יפר התחייבות זו, יחויב בתשלום של 5,000 ₪. אם לא יתחייב יאסר למשך 7 ימים.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ב, 13 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.